

טבילת כלים

(1) במדבר פרק לא פסוק כג

כא ויאמר אלעזר הכהן אל-אנשי הצבא הפאים למלחמה זאת חקת התורה אשר-צנה יהוה את-משה: כב אך את-הזהב ואת-הכסף ואת-הנחשת את-הברזל את-הבדיל ואת-העפרת: כג כל-דבר אשר-יבא באש תעבירו באש וטמר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא-יבא באש תעבירו במים: כד וכבסותם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל-המחנה:

(2) רש"י במדבר פרק לא פסוק כג

וכל אשר לא יבא באש - כל דבר שאין תשמישו ע"י האור, כגון כוסות וצלוחיות שתשמישן בצונן ולא בלעו איסור: תעבירו במים - מטבילן ודיו ודוקא כלי מתכות:

(3) תלמוד ירושלמי מסכת עבודה זרה פרק ה דף מה טור ב /הט"ו

צריך להטביל לפי שיצאו מטומאת הגוי ונכנסו לקדושת ישראל

(4) רא"ש מסכת עבודה זרה פרק ה סימן לו

הך טבילה לא משום טומאה דאפילו חדשים צריכים טבילה. אלא גזירת הכתוב הוא

(5) רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק יז הלכה ה

טבילה זו שמטבילין כלי הסעודה הנלקחים מן העכו"ם ואח"כ יותרו לאכילה ושתייה אינן לענין טומאה וטהרה אלא מדברי סופרים, ורמזו לה כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר ומפי השמועה למדו שאינו מדבר אלא בטהרתן מידי גיעולי עכו"ם לא מידי טומאה

(6) תוספות מסכת יבמות דף מז עמוד ב

במקום שהנדה טובלת - טבילת נדה לא כתב קרא בהדיא ופ"י רב יהודה גאון דנפקא לן בק"ו ממגעה דטעון טבילה וכ"ש היא עצמה ור"ת מפרש דנפקא לן מהא דדרשינן בע"ז (דף עה:): אך במי נדה יתחטא מים שהנדה טובלת בהם וכמה הם מ' סאה ורבינו יצחק פירש דנפקא מהא דדרשינן בפ' במה אשה (שבת דף סד:): תהיה בנדתה תהא בנדתה עד שתבא במים.

(7) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

אמר רב אשי: תהני כלי זכוכית, הואיל וכי נשתברו יש להן תקנה, ככלי מתכות דמו.

(8) שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ג' סימן כב

כלי אלומיניום אם צריכים טבילה בע"ה סיון תשל"ג למע"כ נכדי האהוב הרה"ג שמואל פישעליס שליט"א.

הנה כלי אלומיניום שהיא מתכת חדשה שלא נזכרה בקרא נראה דמה"ת אינם צריכים טבילה, דממה שנקט הקרא שש מינים בשמותיהם ולא נקט כלל כל כלי מתכות מוכרחין לומר דדוקא הני מקבלין טומאה וצריכין טבילה ולא כלים ממינים אחרים דהתורה שניתנה מפי הקב"ה הרי הוא ברא את כל מיני המתכות שבעולם אף אלו שלא ידעו האינשי ואם היו בדין טומאה וטבילה לא היה להקרא לפרט אלו... דלכן לא היו גוזרין טומאה על כלי זכוכית בשביל הדמיון למתכות כיון שרק אלו הששה מינים נאמרו ולכן הוצרכו לגזור משום כלי חרס, אבל לטבילה בכלים חדשים גזרו אף בשביל הדמיון למתכות.

9) תוספות מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

מים שהנדה טובלת - אע"ג דרביעית סגי להטביל מחטין וצינוריות מדאורייתא היינו טבילת טומאה אבל טבילת כלי מדין חידוש הוא ובעי מ' סאה.

10) אמת ליעקב במדבר פרק לא פסוק כג

כלי מתכות אמורין בפרשה אבל בקרא קא חשיב שש מינים אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת משמע רק אלו אבל לא כל המתכות ועיין בקונטרס יבקש דעת אות מ"ר לבעל תפארת ישראל נדפס במשניות יכין ובוועז ריש סדר טהרות שהביא שם בשם הגר"א שמתכת כולל ו' מינים המנויין בפסוק וכתב הוא ע"ז וז"ל ולפע"ד זה לאו דוקא דהרי בעתים הללו מצאו הטבעיים כמה מיני מתכות חדשים שלא שערום אבותינו והגם שי"ל שהם כולם בכלל אלו הו' מינים שזכר הגאון זצוק"ל עכ"פ צ"ל ששש שמות של מתכות הנ"ל הן לאו דוקא אלא כל הנרקע בפטיש דהוי רקועי פחים נקרא מתכות עכ"ל ...

אלא דלענין טבילת כלי עכו"ם לבי אומר שאינה תלויה בקבלת טומאה דהא אמרינן בשלהי עבודה זרה שם ר"י בר יוסף זבן מנא דמרדא מעכו"ם סבר להטבילה א"ל ההוא מרבנן כו' כלי מתכות אמורין בפרשה עיי"ש והנה מנא דמרדא פירש"י דהיינו כלי אדמה המעורבין בפציעי בקר והרי אין הכלים הללו מקבלין טומאה ואיך עלה על דעתו להטבילן אע"כ דטבילה זו אינה משום איזה סרך של טומאה אלא הרי היא כטבילת כהן גדול ביום הכפורים בין בגדי זהב לבגדי לבן ותדע שהרמב"ם הביא טבילה זו בהלכות מאכלות אסורות ודו"ק בכל זהו

11) שו"ת יחוה דעת חלק ג סימן ס

שאלה: כלי סעודה חדשים העשויים מתכת, או זכוכית, או פלסטיק, המובאים מחוץ לארץ, ובמיוחד כלי פיירקס ודורלקס, האם צריכים טבילה במקוה עם ברכה?

בסיכום: כלי מתכות וכלי זכוכית חדשים, שהם כלי סעודה, המובאים מחוץ לארץ, יש להטבילם בברכה. אבל כלי פלסטיק הנלקחים מגוי אינם צריכים טבילה כלל, והמחמיר על עצמו לטובלם בלא ברכה, תבוא עליו ברכה.

12) ספר חכמת אדם - כלל עג

חכמים תקנו טבילה לכלי זכוכית דכיון דהן שוין במקצת לכלי ברזל דאם נשתברו יש להם תקנה שיכול להתיכן והוא הדין כלי חרס המצופין באבר בפנים שקורין גלוצירט אבל אם מצופין מבחוץ אין צריך טבילה ויש פוסטין כלי חרס אפילו המצופין.

13) שו"ת יביע אומר חלק ז-יו"ד סימן ח

אחרי עתרת החיים והשלום. אודות שאלתו שאלת חכם בדבר בעל ואשה נכרים שהתגיירו ע"י בית הדין כדת וכהלכה, האם עליהם להטביל את כלי הסעודה שלהם לאחר הכשרתם, כדין הלוקח כלים מן הגוי?

ב) ואפריון נמטייה למר שיחיה דאשכח מרגניתא להגר"ש בורנשטיין מסוכטשוב בספר שם משמואל (פרשת מטות) בשם מר אביו הגאון בעל אבני נזר, וז"ל: והנה בתמורה (ל ב) איתא, ולד טריפה, שנתעברה ואח"כ נטרפה, היא וולדה נטרפו וכו', ודייקנין מינה שהוא הדין בדבר קדושה השורה על האדם, ולכן הא דקי"ל בכלים הנלקחים מן העכו"ם שצריכים טבילה, מפני שיצאו מטומאת עכו"ם ונכנסו לקדושת ישראל, לפי האמור נראה שגר שנתגייר וכליו עמו, אין הכלים צריכים טבילה, כי חלות הקדושה שעליו בשעת גיורו חלה גם על הכלים שלו, ורק אם קנה כלים מן הגוי לאחר מכן צריך להטבילם, למען יכנסו לקדושת ישראל. ע"כ.

14) שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ג' סימן כג

כלים שמשתמשים בהם פעם אחת לענין טבילה בע"ה סיון תשל"ג למע"כ ידידי הרה"ג ר' אלימלך בלוט שליט"א.

הנה כלים העשויים לשימוש פעם אחת כי על הרבה פעמים אינם ראויין, ורובא דעלמא אינם דוחקין עצמן כיון שאין דמיהן יקרין ואין משתמשין בהן אלא פעם אחת אבל יש שדוחקין עצמן ומשתמשין בהן ב' או ג' פעמים אם צריכין טבילה.

עכ"פ חזינן דבלא מתקיימין אלא זמן קצר אף שישתמשו בהם איזה פעמים אינם מקבלים טומאה, וא"כ כלים אלו שא"א להשתמש בהם אף על פי הדחק רק ב' וג' פעמים אינם מקבלים טומאה, ורק אם אפשר להתקיים הרבה זמן אך בשביל הזול אין משתמשין מסתבר דמקבל טומאה, וממילא אפשר דאינם צריכים טבילה. ידדו, משה פיינשטיין.

15) שו"ת אגרות משה חלק יו"ד ג' סימן כד

טאסטר /טוסטר/ אם צריך טבילה בע"ה כ"ג שבט תשל"ז מע"כ ידידי הרה"ג מוהר"ר קלמן כהנא שליט"א.

בדבר הטאסטר לע"ד אין צריך טבילה דהרי איתא בע"ז דף ע"ה ע"ב דכלי סעודה אמורין בפרשה, ולכלי סעודה נחשבו דברים שהוא צורך לסעודה מצד הבשול אף שאין מביאין אותם להשלחן ומקום הסעודה, ודברים שהם מביאין בהם את מיני האוכלין ומשקין להשלחן ומקום הסעודה, אבל הטאסטר שמייבשין שם פת אפוי בטוב וראוי לאכילת כל אדם אין להחשיבו צורך הסעודה בשביל מה שיש שרוצים לייבש הפת שנעים להו קצת יותר מאחר שלא חסר כלום להפת גם בלא זה

16) שולחן ערוך יורה דעה סימן קכ סעיף טז

אם שכח ולא הטביל כלי מערב שבת או מערב יום טוב, יתננו לעובד כוכבים במתנה ואחר כך ישאלנו ממנו ומותר להשתמש בו. הגה: וכן יעשה אפילו בחול, במקום שאין לו מקוה (ב"י). ואם עבר והשתמש בכלי בלא טבילה, לא נאסר מה שנשתמש בו, ויטבלנו עוד. (טור והפוסקים).